

de i sig selv er af det onde, når det drejer sig om løsninger af miljøproblemer.

Jeg tror, jeg glemte at svare hr. Fauherholdt på hans spørgsmål, nemlig om forslaget vil gøre tingene mere komplicerede. Jeg tror tværtimod, at hvis vi har disse certificeringsordninger, og de administreres med fleksibilitet, og ikke har nogen nye kontrolkrav, vil de, der vil benytte sig af det internationale samarbejde på området, have kompetente folk, de kan have tillid til. Man kan eksempelvis som kommune føle sig meget mere tryk, og jeg tror, vi kan undgå gentagelser af den ulykkelige sag i Fuglebjerg, når det er certificerede mæglere, der står for handelen.

Jeg siger endnu en gang tak til ordførerne for den meget positive modtagelse.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg bed virkelig nøje mærke i, at ministeren mener, at man absolut ikke skal gøre en dyd af al denne affaldshandel. Jeg bed også meget nøje mærke i, at ministeren – sådan forstod jeg da ministeren – opfatter eksport af affald som undtagelsen, absolut ikke reglen, men at der altid kan være argumenter for, at det kan være nyttigt i den og den situation.

Det springende punkt er jo, om vi skal slås for samfundsmekanismer, der gør det til det generelle og derfor frister til mere handel. Men jeg registrerer ministerens synspunkt, og jeg vil meget gerne række hånd for at føre denne restriktive linje, som er ministerens, ud i livet, hvis jeg får eller kan få mulighed for det.

Men jeg havde et par spørgsmål, som jeg godt ville have ministeren til at besvare, og som jeg bliver nødt til at gentage. Det er spørgsmålet om den kontrollerende myndighed. Hvem er det egentlig, der skal kontrollere dem, der har modtaget denne her certificering, hvem er det, der udsteder sanktioner, og hvordan skal denne kontrollerende myndighed udøves? Der bliver jo mange diskussioner om certificering.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som jeg sagde før, er jeg ikke modstander af, at der er situationer – jeg tror, hr. Niels Bloch Jespersen nævnte nogle eksempler – hvor der kan være gode argumenter for, at man fører affald over grænserne.

Vi har jo haft transportforordningen i efterhånden mange år, og hvis man ser på den samlede mængde af dansk affald, der passerer landegrænser, vil man se, at det er en meget lille

mængde i forhold til de 13 millioner t, som jeg også tror har været nævnt under debatten, og jeg tror ikke, mængden vil stige som følge af dette forslag. Det, der vil ske, er, at vi vil få en bedre kvalitet i håndteringen, og det vil sige, at de mennesker, der har med tingene at gøre, også vil kende reglerne og være mere motiverede for, at reglerne bliver overholdt. Men der er ingen ændring med hensyn til, hvem der har ansvaret for kontrollen som følge af certificeringsforslaget.

Der er altså ingen ændring i forhold til de nuværende regler. Men hr. Kolstrup må meget gerne uddybe sine spørgsmål, så skal jeg nok svare på dem under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og lov om visse havanlæg. (Grænseoverskridende felter, tilskud til virksomheder med et særlig godt arbejdsmiljø m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 4/10 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg skal indledningsvis meddele, at Socialdemokratiets ordfører på området, hr. Erik Mortensen, ikke har mulighed for at være til stede her i